

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Sunt cu praznic de înviere peste tine, Ierusalime din români. Amin. Te-am vestit să dai de știre peste cei ce cred și împlinesc toate câte am poruncit Eu să se îplinească pentru pregătirea venirii Mele cuvânt pe pământ și, curând, curând, a arătării Mele cu trupul Meu cel înviat, și le-am spus să vină să ne întâlnim în cuvânt la praznic de înviere cu sfinții și cu îngerii, în mijlocul cărora stăm acum și cântăm vestea învierii Mele, dimpreună cu mironosițele cele cu care am petrecut înainte și după învierea Mea durerea răstignirii, și apoi bucuria învierii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa mergea prin Ierusalim, și apoi de la margini la margini în toată lumea, prin ucenici, Evanghelia învierii Mele dintre morți și a multora dintre cei ce M-au așteptat ca făgăduitul Mântuitor de la Tatăl ivit ca să vin pe pământ cu trup luat din mamă Fecioară și să mor ca omul și să aduc deasupra, odată cu învierea Mea a treia zi de după răstignire, pe cei sfinți care M-au așteptat în locuința morților ca să vin să-i ridic odată cu scularea Mea din mormânt.

Hristos a înviat! Așa vă întâmpin Eu pe voi, cei ce v-ați adunat la praznic de înviere spre bucuria mironosițelor patimilor și ale învierii Mele apoi, în mijlocul cărora era mama Mea Fecioara, în care Tatăl prin voia Lui M-a însămânțat de la Duhul Sfânt și M-am născut prunc pe pământ ca să cresc ca omul care crește, și apoi moare, și ca să rămân prunc mic, Mieluț al Paștelui cel nou, hrană pentru ucenici, căci Eu le-am spus lor că voi bea cu ei Paști nou întru împărăția Tatălui Meu, Miel înviat după ce M-a junghiat poporul în mijlocul căruia venisem să Mă fac Mântuitorul lumii. Amin.

Hristos a înviat! Și să crească numărul ucenicilor care cred în acest cuvânt al Mielului Cel junghiat și înviat, și să crească credința cea neîndoielnică a celor ce aud de departe și de aproape vestea că Domnul grăiește după două mii de ani peste pământ cuvânt. Acesta este cuvântul Celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu, glasul Celui ce strigă: „*Înviați!*”, glasul care este auzit de cei din morminte ca să se scoale, precum Eu am spus acum două mii de ani că ei îl vor auzi și se vor ridica, iar sfinții cei ce Mă așteaptă de atâta vreme vin cu Mine, căci Eu vin cu ei, fiindcă s-au sculat pentru venirea Mea, așa cum s-au sculat mulți dintre ei acum două mii de ani când Eu, Cel răstignit și înviat, le-am făcut cale spre învierea lor cu trupul, fiind Eu începutura aceasta. Amin.

Cu dor am dorit să Mă fac cuvânt spre bucuria mironosițelor patimilor, și apoi ale învierii Mele dintre cei morți. Dorul lor a fost aprins după Mine și n-aveau pace fără Mine și Mă căutau printre cei ce stăteau în morminte, fiindcă ele au avut credința cea neîndoielnică prin care au crezut că Eu, Cel iubit de inima lor, voi sta trei zile în mormânt și Mă voi ridica nimicind moartea mai întâi, și Mă voi arăta după trei zile înviat, după cum s-a și petrecut, că nu este iotă în Scriptură care să fi proorocit despre Mine că voi fi de la Tatăl pe pământ cu oamenii și să nu se fi împlinit. Iar după ce voi fi nimicit prin moarte pe cruce, voi învia ca biruitor al morții și al iadului; și nu este cirtă în prooroci și pe care Eu, Domnul, să nu o fi împlinit odată cu venirea Mea trup pe pământ, și apoi înviat dintre morți, și pe nori apoi venind cu sfinții, împlinind numărul celor șapte veacuri dumnezeiești după care morții vor învia prin venirea Mea cu sfinții. Amin.

Iată cum stau în văzduhul grădinilor Mele cu voi! Iată cum am venit cu sobor de mironosițe ca să stau cu voi, copii ai Noului Ierusalim! Eu cu sfinții vin, și singur nu umblu între cer și pământ. Amin.

Când M-am făcut Om din trup de Fecioară, am umblat între pământ și cer cu îngerii și cu ucenicii. Umblam cu îngerii, căci eram Dumnezeu din Dumnezeu, iar Dumnezeu este slujit de îngeri din veac și până în veac, de îngerii lui Dumnezeu. Amin. O, așa ar trebui omul să-și împlinească viața lui între pământ și cer: petrecând și umblând cu îngerii lui Dumnezeu, care binevestesc pe Dumnezeu și pe omul care lucrează ca Dumnezeu. Amin.

O, copii din porți, o, fii-copii care știți ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ! Am spus mereu și Eu, v-am spus mereu, mereu și vouă, să-i învățați pe cei care împlinesc toate câte am poruncit Eu să facă omul cel sfânt între pământ și cer, v-am spus să învățați mereu, mereu pe poporul cel sfințit să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca să-i fie lui și Mie și îngerilor Mei bine pe pământ cu ei, cu cei ce cred neîndoielnic în toate câte am poruncit Eu să lucreze omul sfânt înaintea Mea și a îngerilor Mei, și fericit sunt Eu de la cei ce ascultă așa înaintea Mea, și îndurerat sunt de la cei ce nu au iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu cu toată împlinirea pe care Eu, Domnul, îl învăț să Mi-o dea, ca și Eu să Mă dau lui. Amin.

E zi de mare sărbătoare cu cerul pe pământ la voi, și v-am rugat pe voi, cei ce-Mi stați porți de intrare în Ierusalim, să dați vestea sărbătorii Mele și a soborului de mironosițe, că ele au împlinit toate câte Eu am poruncit celor ce cred în Mine și în cuvintele Mele ca să le facă. Le-am spus dinainte toate câte aveam să le împlinesc. Am grăit cu ele și înainte de patima Mea, și după ce M-am ridicat dintre morți, și am făcut din ele îngeri ai vestirii învierii Fiului lui Dumnezeu, Care a fost mort și a înviat, și ele s-au dus și așa au împlinit, căci credința neîndoielnică împlinește Scripturile mai înainte rostite ca să se facă pe pământ. Amin.

Iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, aceasta trebuie lucrată și împărțită de cei ce umblă ca Dumnezeu pe pământ, însoțiți de îngerii lui Dumnezeu și slujiți de ei, că dureroase sunt pildele Scripturii care spun de fiii oamenilor care s-au ascuns de Dumnezeu, făcându-se slujitori ai îngerilor potrivnici, care au căzut din cer prin semeția omului, și care-l învață pe om să se ascundă în sine, în întuneric, în necuvânt de toate câte el are în el și face din el.

Iubirea care-l învață pe om mărturisirea a tot ce trăiește el, este iubirea care-l ține pe om în Dumnezeu, iar Eu aceasta i-am învățat pe ucenici și pe ucenițe și le-am spus să spună tuturor să mărturisească pe Dumnezeu ca să-i pot mărturisi și Eu pe ei la Tatăl. Amin.

Omul din lume care-și zice creștin nu știe și nu vrea să știe ce este iubirea care-l apropie pe om de Dumnezeu, și pe ucenici în lucrare de Duh Sfânt. Toți oamenii de pe pământ slujesc îngerilor întunericului și voilor lor, așa cum au învățat ei de la om, iar Eu, Domnul, voiesc, prin cuvântul întoarcerii Mele la om cuvânt după două mii de ani, să-l învăț pe om învierea, iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, și pe Dumnezeu de el, căci omul ascuns în el însuși îl alungă pe Dumnezeu și pe îngerii lui Dumnezeu de lângă el.

Le este dor sfinților de întoarcerea omului la Dumnezeu prin iubirea care-l învață pe om viața cu Dumnezeu. Mironosițele Mele sunt pildă de credință neîndoielnică. Ele nu s-au îndoit când au văzut pe Iosif Arimateianul când M-a pus în mormânt și a prăvălit piatra la ușa mormântului. Ele, după ce a trecut ziua sâmbetei, pe când răsărea soarele duminicii învierii, venind la mormânt și-au zis între ele: «*Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?*». Atunci și-au ridicat ochii și au văzut piatra răsturnată, căci era mare foarte, și intrând au văzut înger care le-a spus lor: «*Nu vă însălmântați. Hristos a înviat! Și iată locul unde a fost pus. Și acum mergeți în Galileea, că El va merge acolo mai înainte de voi, și acolo îl veți vedea, după cum v-a spus*». Amin.

O, Ierusalime, sunt cu tine în cuvânt și cu cei care la trâmbițarea ta s-au strâns la praznic de înviere. Tu acum să faci așa cum făceau ucenicii Mei care slujeau cuvântului Meu îndeosebi, că e sărbătoare de ucenițe ale darului credinței neîndoielnice, poporul Meu. Creștea cuvântul lui Dumnezeu, creștea tot ce le-am spus Eu ucenicilor Mei mai înainte de patima Mea, și apoi după

învierea Mea, căci ei mărturiseau tot, și peste tot, și cuvântul Meu se împărțea și Mă adeverea, și se înmulțea numărul ucenicilor care credeau în Ierusalim, și, minune mare, mulțime mare de preoți se supuneau credinței ucenicilor Mei și a ucenițelor Mele mironosițele, că mare le-a fost dragostea lor de cuvântul Meu cel împlinit, de iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, și care trebuie împărțită ca să crească numărul ucenicilor, fiilor care lucați deosebit slujirea cuvântului Meu și împărțirea lui.

O, Eu vreau să vă plătesc cu ucenici neodihna voastră pentru Mine, fiilor lucrători. Dați întâietate acestei lucrări, căci ucenicii Mei, după ce Eu am înviat și i-am trimis peste pământ ca să Mă vestească spre credința multora, ei aceasta au făcut, și au avut grijă de creșterea cuvântului, și mai ales, apoi, de creșterea Duhului Sfânt în cei ce se alipeau să creadă, și nici voi să nu lucați altceva pe pământ, că e vremea înnoirii pământului prin cuvântul Meu, și e vremea din zi în zi mai mult să-Mi sădesc frumusețea cerului pe pământ în chip văzut, începând de la voi, că Eu fără de voi nu fac nici un început și nici un sfârșit al lucrărilor Mele prin care înnoiesc pământul și cerul care se va coborî pe pământ înnoit prin cuvânt și prin fapta cuvântului, spre slava celor cerești și nu pământești, fiilor slujitori ai cuvântului venirii Mele. Eu voiesc să se supună Mie toate stihiiile pământești, ca să le dau din slava Mea și să se stingă slava lor, căci alta este slava celor cerești, după cum este scris despre cele și despre cei ce se vor înnoi cu nesticăciunea lor. Amin.

Eu voiesc să Mă cunoască în voi ucenicii acestei lucrări de cuvânt și să facă voia Mea în ei prin cuvântul Meu ieșit din gura Mea și din voi, cei ce Mă așezați pe pământ cu oamenii. Voiesc să înnoiesc din zi în zi tot mai mult pământul de sub picioarele voastre, și sub care geme iadul și slujitorii lui, fiilor copii. Voiesc să împlinesc raiul pe pământ, și am spus prin cuvântul acestei cărți de cincizeci de ani rostită de Mine și scrisă cu slovă pe pământ, că voi sădi pe acest pământ mii și milioane de crini și de trandafiri, ca să poruncesc îngerilor Mei și păsărilor cerului, care fac parte din slava Mea, să cânte cântarea raiului pe pământ cu voi. O, v-am învățat mereu, și tot mereu vă învăț să nu uitați că pruncilor le-a fost dat să guste din slava Mea, și ei o simt și se fac slavă a Mea. Amin. V-am învățat taina iubirii care-l învață pe om să se facă Dumnezeu și har dumnezeiesc pe pământ. Cuvântul învățaturii Mele este izvor care nu seacă și care izvorăște de-a pururi, căci altfel cum ați mai veghea voi pentru întâmpinarea Mea?

O, fiilor, mai e puțină vreme care a mai rămas până la întâlnirea Mea cu cei ce Mă iubesc ca și voi, și cu fiii oamenilor în grădinile Mele cu voi, ca să-i îmbiem pe ei spre taina iubirii care-l învață pe om să vină la Mine, să vină la apa vieții și s-o cunoască pe ea și să bea din ea și să nu mai înseteze de ea în veac, ci s-o aibă și s-o bea, căci fericiți sunt cei ce au pe Dumnezeu de viață a lor. Și iată, mironosițele, ucenițe ale credinței neîndoielnice, vă spun vouă, celor adunați la serbarea lor: „*Hristos a înviat!*”. Mama Mea, dintre ele, vă spune dulce:

– *Fiul meu a fost mort și a înviat, și este viu în vecii vecilor și are cheile morții și ale iadului și este Cel ce a biruit cu moartea pe moarte. Amin.*

– O, mamă a Mea! O, ucenițelor mirese! Vântul Duhului Sfânt e dulce, și se face cuvânt dulce, iar vestea învierii Mele sună peste cele două veacuri de oameni și spune și azi între fiii oamenilor: Hristos a înviat! Numai poporul cel pentru care am murit ca să nu-l pierd pe el, ci să-l câștig prin jertfa Mea cea de pe cruce, numai el spune de două mii de ani că ucenicii Mei M-au furat din mormânt, și au plătit bani pentru aceasta ce-și spun ei până azi unii altora.

O, popor al lui Israel cel după trup, iată pe unde-Mi pasc Eu mieii, și te chem să ții urma oilor Mele și voiesc într-o zi să Mă vezi cum printre crini și trandafiri îmi pasc turma Mea cea mică, și tu nu știi că fericiți sunt cei mici care stau mieluți sub toiagul Meu de Păstor, ca Eu să-i pot păstori și să le fiu învățător și Domn și să aibă Tată cei mici. Amin. Îți spun și ție că cine are de tată pe Avraam, are și pe Dumnezeu de tată, nu numai pe Avraam, căci cel ce crede ca Avraam, acela este cel ce crede în Mine, și nu este altfel cel ce crede că are de tată pe Avraam. Amin.

– O, Doamne, suntem ucenițele învierii Tale. îl chemăm pe Israel, din a cărui seminție ne tragem, să creadă în învierea Ta cea de a treia zi dintre morți. Noi suntem martori credincioși și Te iubim de Mire al nostru și venim cu Tine în suite și alaiuri cerești la nunta Ta, la petrecerea Ta cu mireasa Ta din români. Pace Ție! Bucură-Te că ne ai ucenițe și mucenițe mărturisitoare! Pace Ție, Celui înviat a treia zi din mormânt, căci noi Te căutam ca pe Cel viu între cei morți și nu de altceva Te căutam. Noi știam că ești viu și că ai murit pentru trei zile ca să înviezi. Pace Ție, Doamne! Pace poporului Tău cel cu nume nou de nou Ierusalim în români, țara în care Tu Ți-ai întins masa și larma nunții! Pace Ție în mijlocul neamului român, neam nou ales ca să fie poporul cel ales la sfârșit, Israel român să fie, popor român, agonisit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Pace vouă, ucenițelor! Suntem cei vii și chemăm morții la înviere și le vom deschide ochii și ei vor învia. Amin.

Și acum, Ierusalime, popor al cuvântului Meu, deschide gurița și mărturisește pe Domnul Dumnezeul tău, Iisus Hristos, Care este viu în vecii vecilor. Mergi cu vestea cuvântului Meu între oameni și să te vadă neamurile pământului de la margini la margini că tu ești turma Mea cea mică, slava Mea și pacea cerului care se odihnește în cuvânt pe pământ. Amin.

Hristos a înviat, popor al Fiului lui Dumnezeu! Tatăl Mă privește în mijlocul tău. Pace ție! Pace sfinților Mei care vin cu Mine la tine ca să fac cu ei și cu tine pe pământ cerul cel nou și pământul cel nou; Eu și cu poporul cuvântului Meu pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

12/25-04-2004